Oswalt, et mehhe kingad katkised, ja et nende te just kingseppa poest möda lähhäb, astub ta sisse ja ostab omma önnetuma söbrale pari uſi ſapaid. Reisija tännab tedda tuhhat korda. Ja et Oswalt nüüd jubba kord hakkand head teggema, nääb ta ka, et waese mehhe kuub ja püksid aina kaltsus on, ja wiib tedda ka ride podi, ostab temmale ned rided selga, ja et assi täieline olleks, ka weel mütsi pähhä. Sel wisil sai reisija, kelle röövm wägga suur olli, peast jalluni ueste kaetud, ja olli ommas ehtes wisakas kül nähha. Kahhesttkümnest rublast ollid 17 rubla wälja antud, ja üllejänud rahhaga piddi weel sömine ja ö korter maksetud sama. Wimaks tullewad möllemad trahteri ja siin annab Oswalt perrenaese kätte wiimsed 3 rubla, ja pallub tedda, selle rahha eest wööra mehhele öhtusömist, ömaja ja teisel hommikul prukosti anda. Helde Samaria mees nääb weel, kuida waene tekäia söma lauda istub ja omma nälja kustutab, ja jättab wimaks tedda jummalaga, lubbades, et teisel hommikul taggasi tulleb. Ta lähhäb öhtul ilma omma kahhekümne rublata kasarmi taggasi, teades et innimesed sedda, mis ta teinud, kül meletumaks wiiks peawad, agga omma süddames ni suurt römu tundes, et ta sedda ei wöinud ärramöista.

„Auus naber, kas ollekſite ni hea, nattuke mo jure siisse astuda," hüdis teisel hommikul trahteri perrenaene ühhe lahke näulise mehhe waatu, kes

kohhastiku omma maja ulse wahhel teine pool ulitsat seisis. „Mis on siis teie sowimine, armas emmand?" küssis teine. „Oh, auus naber, ma ollen wägga kimbus. Eile öhtu tulli mo jure üks soldat ühhe wooya-ma mehhega, kes mitte sönnagi meie keelt ei möista, ma arwan ta on salslane; nüüd ta käib perretoas seena ja teena, rägib ja näitab mitmet wisi kättega agga mitte kegi majas ei sa temmast arru. Kas teie ei wöiks ni hea olla ja temmaga rälida?" „Wägga hea melega!" lubbas teine ja kui ta tuppa astus, kus meie reisija üsna ilma nöuta seisis, terretas ta tedda lahkeste sakkele: „Terre hommikut, wend! Terre ja rägi mulle mo isamaast!" Teise näggu löi röömsaks, ja hüdis: „Jummal olgu tännatud, on siin ommeti üks innimene, kellega wöin räkida, teie ollete ka wist siin wooras?" „Jah muidugi! Ma nään, meie olleme ühhe rahwa lapsed möllemad. Agga kuhhu teie siis lähhäte?" — „Hawre linna," wastas teine, — „mul on seal naene ja laps." „Oh waene luggu! ja mis on teie ammet?" — „Ma teen Wartswaldi kellasid." „Näh immet, siis on wist seal teie sündimise pait?" „Jah, nönda se on!" „Kust linnast?" „H..... linnast." „Wöi H..... linnast ollete pärrit? Mis on teie nimmi?" „Josep Jöts." „Kas on tössi! Eks olnud teie isal üks wend, kes wööramale läks?" „Jah, ma mälletan weel sedda, et ma kül weike pois alles

Eesti-maa-rahwa Kalender 1870, lk. 26